

YANKEE DOODLE DANDY

Blijspel in vier korte bedrijven

door

ANK ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **YANKEE DOODLE DANDY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANK ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Harry (Dandy) - In het begin van het stuk een ietwat saaie man, die onder de plak zit bij zijn bazige vrouw, zijn gierige moeder en zijn kattige zusje

Louise - Harry's jaloeerse vrouw

Moeder - van Harry, die het altijd over geld heeft en te gierig is om iets uit te geven

Jet(ty) - het jongere zusje van Harry

Charlotte - Louise's vrolijke zus, de rijke weduwe van een Texaanse oliebaron

George - de vriend van Jet, een jonge man met twee rechterhanden

DECOR:

Huiskamer van de familie.

INHOUD:

Harry en zijn vrouw Louise wonen in bij Harry's moeder en zijn jongere zusje Jet. Louise droomt van een eigen huis en verwijt Harry's gierige moeder, dat er na twaalf jaar huwelijk nog niets van terecht is gekomen. De dames hebben altijd ruzie met elkaar en Harry heeft niet veel te vertellen. Dan is er nog George, de vriend van Jet. Jet vindt het heerlijk om George de hele dag te commanderen en hem allerlei karweitjes in de schoenen te schuiven.

Op een dag komt Charlotte, Louise's zuster, de weduwe van een rijke Texaanse oliebaron, logeren. Ze voelt zich alleen in Texas na het overlijden van haar man. De familie verwacht een treurende weduwe, maar Charlotte is in een opperbeste stemming. Ze is extravert, zorgzaam en vrolijk van aard, heel anders dan haar zure saaie zuster. Bovendien is ze vastbesloten het duffe bestaan van de familie helemaal op z'n kop te zetten. En dat bevalt Harry en George best. Charlotte ziet kans Harry te veranderen in een echte Dandy, tot grote schrik van de andere vrouwen.

Charlotte wil haar zuster en zwager graag meenemen naar Texas. Ze ziet in haar zwager de nieuwe beheerder van haar ranch en een maatje om mee samen te werken en gezellige dingen mee te doen. Harry is wel een beetje verliefd op Charlotte, die hem zo heel anders benadert dan hij van vrouwen gewend is en hij staat zeker niet negatief tegenover emigratie naar de Verenigde Staten. De jaloezie van Louise wordt met de dag heviger.

Op Louise 's verjaardag schenkt Charlotte haar zuster en zwager een huis in Texas tot grote woede van Louise, die beslist niet wil verhuizen naar de Verenigde Staten.

Er ontstaat een schermutseling, die Charlotte fataal wordt.

Na de crematie gaat de familie weer over tot de orde van de dag, maar...Harry en George zien toch nog een kans om te ontsnappen aan de sleur en aan de ruziënde vrouwen.

EERSTE SCÈNE

Kennismaking met de familie. Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de familie. De meubels zijn ouderwets en versleten. Het ziet er armoedig en treurig uit. Midden in de kamer staat een strijkplank met strijkijzer. Moeder zit te handwerken. Jet hangt lui in een stoel en bladert verveeld in een tijdschrift. Het is zaterdag en Harry is weggestuurd door de dames om boodschappen te doen. Als Louise binnenkomt met een wasmand met strijkgoed, ontstaat er ruzie over de verdeling van de huishoudelijke taken. Aan het slot van het eerste bedrijf komt George Jet halen om samen uit te gaan. Hij neemt meteen de post mee. Er is een brief bij uit de Verenigde Staten.

Louise: *(komt binnen en valt met de wasmand over de voeten van Jet)*
Jet, kun je godverdorie die lange benen niet inhouden. Ga wat doen, wat nuttigs, je zit maar te hangen. Moet je nou zien, dat kan ik wel weer in de was doen. *(houdt Harry's lange onderbroek omhoog)*
Jakkes, het is hier stoffig op de grond.

Moeder: Dat kan niet, Harry heeft gisteren pas gezogen en waar zou het hier nou stoffig van moeten worden?

Jet: Ik maak het niet stoffig.

Louise: Nee, hoe is het mogelijk! Jij beweegt je nauwelijks. Ga een baan zoeken, lelijke luiwammes.

Jet: Alsof ik het kan helpen dat ik geen baan kan vinden die naar mijn zin is. Ik neem toch echt niet het eerste het beste baantje alleen om van het gezanik van mijn schoonzuster af te zijn.

Moeder: Louise, doe toch niet altijd zo vervelend tegen dat kind. Wat kan ze nou nog meer doen dan sollicitatiebrieven schrijven?

Louise: Sollicitatiebrieven? Drie brieven, drie hele brieven in vier weken, ja, dat zal wel helpen. Ze kan amper schrijven.

Jet: Dat zal jij weten. Jij hebt nog nooit een sollicitatiebrief geschreven. Jij hebt nog nooit een baan gehad.

Louise: O jawel, voor ik met Harry trouwde had ik een baan, die heb ik opgegeven voor hem. Helemaal geen slechte baan!

Jet: Was er gebeven, dan zat je nu niet op mij te vitten. Je doet de hele dag niets anders.

Louise: Laat je handen dan wapperen. Ik moet altijd voor de was zorgen en als ik er niet ben is Harry de klos. Moet je die frutsels van jou zien. *(houdt een stuk lingerie van Jet in de hoogte)*

Jet: *(grist de lingerie uit de handen van Louise)* Dat hoeft je helemaal niet te strijken. Dat kan zo in de kast. Jij overdrijft altijd. Je strijkt Harry's zakdoeken ook en dan frommelt hij ze in zijn broekzak. Heeft geen

enkele zin. Kun je net zo goed niet strijken! (*propt haar ondergoed in haar broekzak*)

Louise: O ja? Dan strijk jij je eigen rommel maar. Hier, hier is nog meer, broekjes, shirtjes... (*vist enkele spullen uit de wasmand en gooit ze naar Jet*)

Jet: Dat is mijn beste blouse... die moet ik vanavond aan als ik met George uitga. En hij zit helemaal in de kreukels! Blijf met je poten van mijn goeie spullen af.

Louise: O, maak je geen zorgen hoor, ik zal er geen vinger naar uitsteken. Daar staat de strijkbout. Je gaat je gang maar, strijk die rommel van je moeder gelijk mee! (*gooit nog meer strijkgoed naar Jet*)

Moeder: Rommel? Rommel? Herinner je je nog wat jij meebracht toen je hier in kwam wonen! ? Theedoeken, waar je bonen door kon zeven. En handdoeken! Vodden, zal je bedoelen. En dat noemde je een uitzet! Nee, zonder mij had Harry geen leven!

Louise: Harry? Harry? En wat dacht je van mijn leven? Ik schiet geen ene moer op met die Harry van jou! Zijn centen verdwijnen allemaal in jouw portemonnee. Zo krijgen we nooit een eigen huis, een echt huis voor ons alleen! Met een tuin!

Moeder: Toe maar! Of het niet op kan! En daar kan Harry zich dan een ongeluk voor werken. Je hebt niks te klagen met zo'n man. Hij werkt keihard!

Jet: Ja, dat is waar, hij doet in huis ook erg veel. En hij kan beter strijken dan jij. (*propt haar wasgoed weer in de wasmand*) Hij komt zo thuis, dan kan ie gelijk beginnen. Ga maar koffie zetten voor je weer helemaal over je toeren raakt.

Louise: Ben je weer te lamlendig om het zelf te doen? Ik wil helemaal geen koffie.

Moeder: Zet dan thee.

Louise: Heb ik ook geen zin in.

Moeder: (*staat op, legt haar handwerk op de stoel*) Dan doe ik het zelf wel. (*loopt naar de keuken*)

Louise: Je gaat je gang maar. (*laat zich in de stoel vallen, boven op het handwerk*) Au, wat is dat? Wie legt er nou een naald op een stoel? Godallemachtig, wat een zootje is het hier!

Jet: Huur dan een huis! Je roept altijd dat het hier een zootje is en je bent er nu al twaalf jaar! Je hoeft toch niet per se een huis te kopen.

Louise: Zou je tegenvallen als ik weg ben. En Harry, vooral Harry, want die brengt geld in het laatje. Kan ik van jou niet zeggen. Waarom zoek je zelf geen andere woonruimte? Ben je onderhand toch wel oud genoeg voor.

Jet: Alsof ik dat kan krijgen! Alsof ik er geld voor heb, zonder baan. Dacht

je dat ik hier zou blijven als ik weg kon? Als ik trouw, ga ik weg.

Louise: Ja, nog een getrouwd stel bij moe in lijkt me niet zo prettig.

Jet: Dat is precies wat ik bedoel. Als je getrouwd bent, moet je op jezelf wonen.

Louise: Ja hoor, zorg eerst maar eens dat je een vaste relatie krijgt. De hele stad heeft al zo ongeveer verkering met jou gehad.

Jet: Pardon??? (*vliegt overeind uit de stoel, maar dan komt Harry net binnen en ze botst bijna tegen hem op*)

Harry: (*komt binnen met een zware boodschappentas*) Hè hè, wat een gesjouw, al die rot trappen op!

Louise: Waarom gaan we dan ook niet eens kijken naar die villa's, die gebouwd worden in die nieuwbouwwijk? Dan hoef je geen trappen meer te lopen.

Harry: (*zet de boodschappentas neer*) Ach, die zijn allang verkocht, die waren al verkocht voordat de bouw begon. En niet voor een zacht prijsje!

Moeder: (*komt binnen met de theepot, stapt over een stapeltje wasgoed heen en geeft Harry een zoen, kan haar evenwicht niet goed houden en morst thee over hem heen*) Daag... O get, die rot pot lekt..

Harry: Au..! Hij lekt niet, je houdt hem scheef. En wat is dat voor troep op de grond?

Jet: Dat is strijkgoed. Louise vindt dat jij het maar moet doen. Jij kan het het beste.

Harry: Ja, als het op vervelende karweitjes aankomt, ben ik altijd de kampioen. Kan je het tenminste even netjes opstapelen?

Moeder: O, dus je doet het wel? Ach, hij is zo'n goeie jongen! (*wil hem weer een zoen geven, maar hij weert haar af*)

Harry: Ga alsjeblieft weg met die pot. Ik moet eerst de boodschappen wegzetten. (*loopt naar de keuken*)

Jet: (*raapt wasgoed van de grond, propt het in de wasmand*) Ik hoop dat hij opschiet, want ik heb vanavond die blouse nodig.

Louise: Egocentrisch kreng!

Jet: Wat zei je??

Moeder: Hou nou eindelijk eens op met dat gekift. Jet, pak de theekopjes even uit de kast dan kan ik de thee inschenken. En de koektrommel met die bitterkoekjes.

Jet: Die taaie dingen! Die staan er al minstens drie maanden!

Moeder: Onzin! Bitterkoekjes zijn altijd taai! Die horen taai!

Louise: Nou, ik hoef ze niet. Je kan ze in je je-weet-wel stoppen en die thee erbij. Ik ga koffie zetten.

Jet: Verroest, nou ineens wel. Je lust geen koffie.

Louise: Harry drinkt koffie, Harry houdt helemaal niet van thee.

Moeder: Vroeger dronk Harry altijd thee. Toen zijn vader er nog was dronk hij thee. Ze dronken allebei thee.

Louise: Nou, dat is anders verdomd lang geleden.

Moeder: Voor jullie trouwden.

Louise: Ik bedoel, toen zijn vader er nog was. Maar ik kan me nu wel voorstellen dat die man er vandoor is gegaan.

Moeder: Wat zeg je? Jij, stomme koe, waar bemoei je je mee? Jij hebt hem niet gekend en je matigt je een oordeel aan. Het wordt hier vanzelf een troep met jou erbij. Vroeger hadden we rust!

Louise: Hoe noem je me? Wat zei jij? Zeg dat nog eens!

Moeder: *(op huilerige toon)* Geen sikkepitje respect meer, al dat gejj en gejjouw, dat had ik nooit toe moeten staan. Dat haalde ik niet in mijn hoofd, jij zeggen tegen mijn schoonmoeder, en dan op zo'n toon.

Harry: *(komt uit de keuken)* Hebben jullie nou alweer ruzie? Ik kan niet thuiskomen of het is mis. *(rolt nog net niet over de wasmand, pakt hem op en zet hem bij de strijkplank)*

Louise: *(pakt de krant van de tafel en valt in de stoel neer)* Ik zeg niks meer. Ik ga de krant wel lezen.

Moeder: Je zit boven op mijn handwerk en je zit in mijn stoel!

Louise: *(staat op)* O, neem me niet kwalijk dat ik op die ouwe rot stoel van jou zit. Ik wil er niet eens op zitten. De poten zitten met tijgerlijm aan elkaar.

Moeder: *(gaat op haar stoel zitten met het handwerkje)* Overdrijven is ook een vak.

Louise: O ja? Moet je die stoel van Jet zien. Jet, sta eens op!

Jet: Waarom? Ik zit goed zo!

Louise: Ik wil je moeder de zitting van die stoel laten zien! Hoe verschrikkelijk die is doorgezakt.

Moeder: Die is helemaal niet doorgezakt!

Louise: Die is wel doorgezakt!

Harry: Hè, alsjeblieft!

Louise: Ik mag toch zeker wel zeggen dat die stoel doorzakt.

Jet: Ik zit er nog steeds op. Niks aan de hand!

Louise: Het zijn ouwe krenge. Ze zijn nog helemaal uit de mode ook!

Moeder: En we kopen toch geen nieuwe!

Louise: We hebben nieuwe nodig!

Harry: *(inmiddels aan het strijken)* Ach Louise, dat is zo duur!

Louise: Je moeder heeft nog geld genoeg op de bank.

Moeder: Dat zal jij weten!

Louise: Ja, dat weet ik toevallig! Je geeft nooit een cent uit. Je loopt in vodden. En je doet een hele week met één theezakje.

Moeder: Wat is dat nou voor onzin! Jullie drinken meer thee dan ik.

Louise: Zal me een zorg zijn. Je moet wel geld overhouden, zoals jij leeft.

Waar spaar je nog voor op jouw leeftijd?

Moeder: Dit is nog altijd mijn huis. Ik richt het in zoals ik wil. En die stoel zit lekker!

Louise: Ik hoop dat je er dan zelf doorheen zakt, dwars door de vloer!

Harry: Nou nou, dat is wel erg onaardig!

Jet: Het zal je schoondochter maar wezen!

Louise: Daar hebben we spuit elf ook. Komt alleen maar modder uit!

Jet: *(staat op en vliegt Louise naar de keel)* Over wie heb je het? Hè? Ik woon hier langer dan jij!

Harry: *(wil de beide dames uit elkaar trekken, maar trekt ook de strijkbout met een ruk mee uit het stopcontact, kan nog net zijn evenwicht houden, beide dames schrikken van de strijkbout, die op hen afkomt en stappen achteruit)* Als het nu niet afgelopen is, dan strijk ik helemaal niet meer, dan doen jullie het zelf maar! *(Jet gaat met een boos gezicht op de stoel zitten en zwijgt. Moeder pakt met een verongelijkt gezicht haar handwerkje weer op en zwijgt ook)*

Louise: *(pakt een eetkamerstoel om op te gaan zitten en houdt de kapotte armleuning in haar hand)* Zie je nou wel! Die stoelen deugen ook niet!

Harry: *(met een zucht)* Ja, mag ik eerst even strijken? Dan zal ik wel kijken of ik die kapotte stoel kan maken.

Louise: Daar gaat het niet om! Je kunt niet eindeloos blijven plakken!

Jet: Nou? ! Je hebt mensen die er verduveld goed in zijn!

Louise: Wat bedoel je daar nou weer mee?

Jet: Wat ik zeg, blijven plakken. Jaren!

Moeder: Zo is het wel weer genoeg, Jet, schenk jij nu maar eens een kopje thee in.

Jet: Doe het zelf, ik hoef geen thee. Harry, is mijn blouse al gestreken?

Harry: Welke blouse?

Jet: Die witte! Waarom heb je die niet eerst gedaan?

Harry: Hoe moet ik dat nou weten?

Jet: Doe je hem nu even? George komt zo en dan wil ik die blouse aan als ik met hem uitga.

Louise: Doe het maar, Harry. Dan hebben we eindelijk rust!

Harry: *(pakt de blouse en gaat hem strijken)* Vooruit dan maar!

Jet: Je doet het altijd zo geweldig!

Harry: Over lijmen gesproken! Staat er nog wat tegenover? Ik zou wel een kopje koffie lusten.

Jet: Louise, is de koffie al klaar?

Louise: Alsof ik daar aan toekom, als ik voortdurend word aangevallen door mijn schoonfamilie!

Moeder: Ja, je bent zelf op je mondje gevallen!

Louise: Daar gaat het niet om! Het is altijd twee tegen één!

Moeder: Ik zal wel weer opstaan met mijn ouwe lijf en een kopje koffie maken voor mijn kind!

Harry: Laat maar, ik hoef al niet meer. Geef mij ook maar thee.

Moeder: Weet je het zeker?

Harry: Ja, ik weet het zeker. Jet, hier is je blouse! *(Jet pakt de blouse zonder iets te zeggen)*

Louise: Dank je wel kan er ook niet meer af!

Jet: *(reageert niet, loopt naar de deur en botst tegen George op, die net binnenkomt)* Hé, George! Je bent er al. Heb je mijn bibliotheekboeken nog weggebracht?

George: O jee, ik.....

Louise: *(valt George in de rede)* Moet jij dat weer doen? Kan ze het niet zelf? Ze is te beroerd om een voet te verzetten.

Jet: Breng jij ze dan weg, je zit er meer in te lezen dan ik.

Louise: Ach, kom nou. Die flutromannetjes van jou?

Jet: En waarom lees jij ze dan? Je bent nog te gierig om je eigen abonnement te betalen.

Louise: O ja? Nou ik raak die rot boeken van jou met geen vinger meer aan. En ik waarschuw je ook niet meer als de termijn is verstreken.

Jet: George, je zou ook mijn fietsband plakken.

George: Is die dan alweer lek?

Louise: Ja, hoe krijgt ze het iedere keer weer voor elkaar. Ze is al te lui om te lopen, laat staan om te fietsen!

Jet: Alsof jij fietst! Jij fietst helemaal nooit! Je hebt niet eens een fiets.

Louise: Mijn fiets is gestolen, dat weet je best! En dat komt omdat je hem hier niet binnen kunt zetten. Als ik nou een huis met een schuur had...maar in dit ouwe krot heb je nog niet eens een box ...en geen fietsenstalling in de buurt! Helemaal niks!

Jet: Heb je mijn fiets niet zien staan, George? Ik heb hem vlak voor de deur gezet.

George: Ik heb nog helemaal niet naar je fiets gekeken, Jet. Ik ben nog bezig met dat boekenkastje, dat jij zo graag wilde hebben. Ik kan niet alles tegelijk!

Jet: O, ik had gehoopt dat je dat vandaag al af zou hebben. Voor jou is het geen kunst en die plankjes boven mijn bed moet je ook nog vastschroeven. Nou ja, dan ga ik me maar eerst verkleden. *(loopt de deur uit met de blouse)*

George: Nou, de mannen worden hier wel aan het werk gezet en dat allemaal op onze vrije zaterdag. Fietsbanden plakken, strijken.

Harry: Ja, dat denk ik ook wel eens, George. Wat zouden de dames

zonder ons moeten beginnen?

George: Een flinke huishoudelijke hulp, dat is wat we nodig hebben.

Moeder: Ja, of dat zo goedkoop is.

George: O, dat valt wel mee, hoor.

Harry: Ach George, wij tweeën zijn toch de voordeligste hulp die ze kunnen krijgen, daar kan niemand tegen op: timmerman, fietsenmaker, schoonmaker, kok, je kan het zo gek niet bedenken.

Moeder: Je weet ook niet wat je in huis haalt. Zo'n vreemd mens over de vloer. Tante Bets had een hulp, die waste zo hardhandig af. Al dat dure serviesgoed van haar grootmoeder ging eraan.

Louise: (*schiet in de lach*) Nou, die kan tante Bets gerust hier naartoe sturen. Alles wat er te breken valt, is toch al kapot.

Moeder: Wat is dat nou weer voor onzin?

Louise: Heb je wel eens in je keukenkast gekeken? Er staat geen bordje of kopje zonder barstje meer in.

Moeder: Dat is niet waar!

Louise: Dat is wel waar! Ga dan zelf kijken. Die theepot is ook beschadigd.

Moeder: Die theepot is niet beschadigd.

Louise: Het is allemaal ouwe troep, hier in huis. En je hebt wel geld voor een hulp. Wat dacht je van de centen die je uitspaart op de meubels? ! Als ik mijn eigen huis heb, nou, dan weet ik het wel!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto